

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 6C/184/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612216338
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Cifrová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612216338.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Máriou Cifrovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko s.r.o. so sídlom Bratislava, Grösslingova 4 proti žalovanému Slovenská republika za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073 v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na Okresnom súde Lučenec žaloby na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli vedené na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 6C/184/2012, 6C/187/2012, 6C/188/2012, 6C/189/2012, 6C/193/2012, 6C/194/2012, 6C/195/2012, 8C/138/2012, 12C/134/2012, 12C/190/2012 zo dňa 30.04.2013 súd spojil konania na spoločné konania, ktoré je vedené pod sp.zn. 6C/184/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2013.

Žalobca poukázal na tú skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia, ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu, že zo strany dlžníka neboli rešpektované zmluvné dojednania a zákonné ustanovenia. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla nesplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde dlžníčkou bola, P. G., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/184/2012, sp.zn. 9Er/730/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX kde dlžníkom bol D. C., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec, sp.zn. 6C/187/2012, sp.zn. 17Er/1185/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde dlžníčkou bola L. E., narodená XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 8C/138/2012, 8Er/872/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde dlžníkom bol H. S., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 12C/134/2012, sp.zn. 13Er/30/2009); vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bol dlžníkom J. T., r.č.XXXXXX/XXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/195/2012, sp.zn. 9Er/444/2010), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bol dlžníkom I. T., r.č.XXXXXX/XXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/194/2012, sp.zn. 9Er/455/2009), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bola dlžníčkou P. T., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/193/2012, sp.zn. 13Er/35/2009), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bol dlžníkom H. T., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6C/189/2012, sp.zn. 9Er/372/2009), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bol dlžníkom R. T. - P., O.:XXXXXXXX, M. A. XX, M. (spis Okresného súdu

Lučenec sp.zn. 6C/188/2012, sp.zn. 14Er/441/2010), vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č.XXXXXXX, kde bol dlžníkom S. T., r.č.XXXXXX/XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp.zn. 12C/190/2012, sp.zn. 12Er/371/2009).

Súdny exekútor požiadal Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 31.05.2011 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zaťaženia a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu, ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu. V predmetom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčísľuje nasledovne:

- majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou, uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a to vo výške 70,- eur (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,- eur (udržiavanie a správa informačného systému) a 15,- eur (administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde). Celkovo vynaložil žalobca vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej sumu 125,- eur, ktorá by nezaťažovala poškodeného, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, aby dodržal zákonom stanovenú dobu.

- nemajetkovú ujmu v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodovanie o návrhu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručených čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Postup okresného súdu je dôsledkom nesústreďenej činnosti súdu takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík:

- nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziko insolventnosti povinného.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne

interpretovaná, platná a účinná práva úprava. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušovanie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. V ďalšom žalobca poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Žalobca si uplatnil primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania. Žalobca uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55,32 eura za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedených doktrín Ústavného súdu, teda 660 Eur za rok : 12 mesiacov v roku = 55,32 eura za mesiac. Žalobca napokon uviedol, že v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody do podania žaloby. Žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. V prvom rade poukázal na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú výzvam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat', že žalobca nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania a vznik skutočnej škody nemajetkovej ujmy. Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní, v prvom rade je potrebné poznamenať, že žaloba neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie želaného stavu. Žalobca neuviedol ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR konkrétne v náleze z 03.05.2011 č.k. III. ÚS 69/2011-25 taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady *vigilantibus iura* (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Žalovaný poukazuje na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola Okresnému súdu doručená žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované

skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktoré prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2013 Z.z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1/nezákonné rozhodnutie, resp. neprávny úradný postup,
- 2/vznik škody,
- 3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nepravým úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15 dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehote na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica, alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1, písm. c) Zák.č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 "súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zák.č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu zo zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie". Ustanovenie § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených".

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu, ako o exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2, písm. d) Exekučného poriadku znel " vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2, písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky, ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová " rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovalo len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 , písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru ústavného súdu sp.zn. I. ÚS 16/02, ktorá konštatuje, že "Pri posúdení, či došlo, alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v Ústave, alebo v zákone (napr. rozhodnutie Ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 64/1997 na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v iných prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem "zbytočné prietahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými

významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy (I.ÚS 63/00)."

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodnutia o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prietahy v konaní, žalovaná odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúcu v zbytočných prietahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, v žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie, alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia), rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to po 15- dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009 (t.j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Pokiaľ ide o materiálnu škodu vo výške 125,- eur s poukazom na § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je o.i. nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Žalobca vyčíslil výšku škody na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych vyjadreniach, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch, výdajoch spojených so stratou času zamestnanca a to bez ohľadu na dĺžku trvania prietahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza žalobca správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov, urgencií, publikačné výdaje, poštovné. Na základe ustálených definícií skutočnej škody a ušlého zisku má žalovaný za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatnil skutočnú škodu, alebo ušlý zisk, pričom na preukázanie vzniku škody by musel žalobca produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové.

Pokiaľ sa žalobca domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 660,00 eura, čo predstavuje pomernú výšku k čiastke 660,00 eura za rok prietahov (suma ktorú v niektorých nálezoch priznal Ústavný súd SR) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné

uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,00 eura, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd prihliada aj na to, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ žalobca tento prostriedok nevyžil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy. Ďalej je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podstate "frustrácia, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, ako právnická osoba. Žalovaný uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto bližšie nekonkretizoval a tiež neupresnil v čom a ako situácia " ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu".

V ďalšom poukázal žalobca na ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi a teda nemožno dospieť k záveru o potrebe priznať žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, ani v prípade, ak by inak boli splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. S prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Taktiež žalovaný poukázal na neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadnou škodou. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný a neprerušovaný, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupu, ako aj v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalovaného elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.08.2014 požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, žiadal prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaním veci. V danom prípade zaujatosť vec prejednávaného zákonného sudcu žalobca namietal už v návrhu na začatie konanie. Taktiež navrhol prerušiť predmetné konanie. O jeho námietke bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 03.04.2014 v konaní č.k. 17Co/355/2014, ako súdom nadriadeným postupom podľa § 16 ods. 1 O.s.p. Vo veciach, ktoré sa pôvodne viedli na tunajšom súde pod sp.zn. 6C/184/2012, 6C/187/2012, 6C/188/2012, 6C/189/2012, 6C/193/2012, 6C/194/2012, 6C/195/2012, 8C/138/2012, 12C/134/2012, 12C/190/2012 zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania týchto vecí, keďže nebol zákonným sudcom v exekučných veciach, v ktorých podľa tvrdenia žalobcu nebolo rozhodnuté o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca si uplatnil svoje zákonné právo namietat nestrannosť súdu a o jeho námietke bolo už aj zákonným postupom rozhodnuté, súd nevidel dôvody pre prerušenie konania .

Z pripojeného spisu sp.zn. 9Er/730/2009 bolo zistené, že dňa 03.07.2009 bol spísaný návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Vo veci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie dňa 16.10.2009. Vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý. Uznesením č.k. 9Er/730/2009-37 zo dňa 23.01.2012 bolo rozhodnuté, že poverený súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonávania exekúcie vedenej pod sp.zn. EX 5051/09. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 26.05.2009. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXX, ktorá je exekučným titulom. Uznesením č.k. 9Er/730/2009-40 zo dňa 19.09.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.03.2014 bola exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 5051/2009 vyhlásená za neprípustnú a exekučné konanie sa zastavilo. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/184/2012 (9Er/730/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 440 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 17Er/1185/2009 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pod sp.zn. EX 12282/09 bola zamietnutá uznesením č.k. 17Er/1185/2009 zo dňa 23.04.2010. Vo veci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie dňa 29.11.2010. Krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd rozhodol, že poverený exekútor Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonania exekúcie pod sp.zn. EX 12282/09, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.04.2012. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci pod sp.zn. 6C/187/2012 (17Er/1185/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkové škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 880 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 8Er/872/2009 bolo zistené, že dňa 16.09.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 05.08.2009. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 10.06.2009 a exekučným titulom bola Zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 09.04.2009. Vo veci bolo vydané poverenie pod číslom:XXXX XXXXXXXX dňa 07.12.2009. Uznesením č.k.8Er/872/2009-26 zo dňa 27.10.2010 bola exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 7148/09 vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 1CoE/46/2011 zo dňa 21.04.2011 a to dňa 16.06.2011. Uznesením č.k.8Er/872/2009-51 zo dňa 16.06.2011 súd rozhodol, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie, povinnej sa náhrada trov exekúcie nepriznala. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo vrátené súdnym exekútorom dňa 19.02.2013. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 6C/183/2012 (8Er/872/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/30/2009 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 15.12.2008. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 02.10.2008 a Zmluva o úvere č. XXXXXXXX. Dňa 27.01.2009 súd vydal poverenie č. XXXX*XXXXXX pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Poverenie bolo súdu vrátené súdnym exekútorom dňa 27.01.2009, vzhľadom k tomu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky. Návrhom vedeným na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 12C/134/2012 (13Er/30/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 9Er/444/2010 bolo zistené, že dňa 28.04.2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 09.03.2010. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 27.11.2001 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX. Dňa 12.08.2010 vydal súd poverenie č. č. XXXX*XXXXXX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonávaním exekúcie na základe vyššie uvedeného súdneho rozhodnutia. Uznesením sp.zn. 9Er/444/2010-28 zo dňa 13.01.2012 súd rozhodol, že súdny exekútor nie je vylúčený z vykonávania exekúcie vedenej pod sp.zn. EX 2063/10. Poverenie bolo súdu vrátené súdnym exekútorom dňa 19.12.2012, vzhľadom k tomu, že exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/195/2012 (9Er/444/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 660 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 9Er/455/2009 bolo zistené, že dňa 10.06.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 28.05.2009. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 03.11.2008 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX zo dňa 10.01.2008. Dňa 16.10.2009 vydal súd

poverenie č. XXXX*XXXXXX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonávaním exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Uznesením č.k.9Er/455/2009-42 zo dňa 14.10.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.43CoE/88/2010 nadobudlo uznesenie právoplatnosť dňa 20.05.2011 a vykonateľnosť dňa 07.04.2011 na základe ktorého exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 3133/09 bola vyhlásená za neprípustnú a exekučné konanie sa zastavilo. Uznesením č.k.9Er/455/2009-65 zo dňa 07.09.2011 súd rozhodol nahradiť oprávnenému trovy exekúcie a povinnému náhradu trov exekúcie nepriznal. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu č.k. 15CoE/364/2011 dňa 22.03.2012. Poverenie bolo súdu vrátené súdnym exekútorom dňa 18.01.2013, vzhľadom k tomu, že exekučné konanie bolo zastavené. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/194/2012 (9Er/455/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 13Er/35/2009 bolo zistené, že dňa 09.01.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 17.12.2008. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 07.10.2008 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX zo dňa 28.11.2007. Dňa 27.01.2009 vydal súd poverenie č. XXXX*XXXXXX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonávaním exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Dňa 16.10.2009 súdny exekútor vrátil poverenie na vykonanie exekúcie vzhľadom k tomu, že predmetné exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky oprávneného a jej príslušenstva. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/193/2012 (13Er/35/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 9Er/372/2009 bolo zistené, že dňa 13.05.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 27.04.2009. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 11.02.2008 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX zo dňa 28.04.2008. Dňa 20.10.2009 vydal súd poverenie č. XXXX*XXXXXX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonávaním exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Uznesením č.k.9Er/372/2009-39 zo dňa 22.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.41CoE/14/2011 uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2011 a bolo vykonateľné 25.05.2013. Týmto uznesením súd vyhlásil exekúciu vykonávanú súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým sp.zn. EX 2235/2009 za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. Uznesením č.k.9Er/372/2009-70 zo dňa 16.07.2012 súdnemu exekútorovi sa náhrada trov exekúcie nepriznala. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/189/2012 (9Er/372/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 825 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 14Er/441/2010 bolo zistené, že dňa 28.04.2010 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 18.03.2010. Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. SR XXXXX/XX zo dňa 14.01.2010 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX. Dňa 26.08.2010 bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie pod č. XXXX*XXXXXX, pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Uznesením č.k.14Er/441/2010-25 zo dňa 01.03.2012 bolo rozhodnuté, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonávania exekúcie vedenej pod sp.zn. EX 2947/10. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 6C/188/2012 (14Er/441/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur.

Z pripojeného spisu sp.zn. 12Er/371/2009 bolo zistené, že dňa 13.05.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorý bol spísaný do zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 23.04.2009.

Exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 763 sp.zn. J. XXXXX/XX zo dňa 13.12.2008 a Zmluva o úvere č.XXXXXXX zo dňa 21.04.2008. Dňa 26.10.2009 vydal súd poverenie č. XXXX*XXXXXX, ktorým poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vykonávaním exekúcie na základe vyššie uvedeného vykonateľného rozhodnutia. Uznesením č.k.12Er/371/2009-31 zo dňa 20.03.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k.1CoE/404/2012 uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 30.01.2013 bola vyhlásená exekúcia vykonávaná súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp.zn. EX 1902/09 za neprípustnú a bola zastavená. Návrhom vedeným na Okresnom súde v Lučenci sp.zn. 12C/190/2012 (12Er/371/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci

- nezákonným rozhodnutím,
- nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe alebo
- nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1, písm. a) bod. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní, alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 5 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánov verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci, pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním, alebo iným pozbavením osobnej slobody , rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutí o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len " žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov , ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku, alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú výzvam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1 a 2, 3 Zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ods. 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a porostredie v ktorom žije a pracuje
b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k nej došlo
c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote
d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 1 Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti, alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2, písm. c),d) a i) Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného k 01.06.2011 podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 41 ods. 2, písm. c),d) a i) Zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekútorskej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného k 01.06.2010 podľa tohto zákona možno vykonať exekúcie aj na podklade

c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila

d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených

i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1, 2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.06.2011 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia, alebo odstránenia väd návrhu súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 Zák.č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 , písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je odvolanie prípustné.

Podľa § 44 ods. 1,2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.06.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní

od doručenia, alebo odstránenia väd návrhu súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2, písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1,2 Zák.č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov účinného od 01.02.2002 do 31.05.2010 exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najskôr do 15 dní doručenia súdu (§45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a) bod. 3 Zák.č.514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Zákon č. 514/2003 Z.z. má oporu v čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Pri jeho aplikácii sa podporne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý je v tomto ohľade všeobecným predpisom. Nárok na náhradu škody podľa zák.č. 514/2003 v znení neskorších predpisov sa zásadne uplatňujú na všeobecnom súde. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci má povahu objektívnej zodpovednosti (bez zreteľa na zavinenie). Zákon nepozná žiaden liberačný dôvod na základe ktorého by sa bolo možné zbaviť tejto zodpovednosti.

Štát zodpovedá za škodu vzniknutú nesprávnym úradným postupom. Úradným postupom je postup orgánov štátu súvisiacich s výkonom štátnej moci, ktorý sa dotýka individuálnych práv a povinností účastníkov daného konania. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je tiež príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti, nedošlo by ku škode. Nesprávny postup orgánu štátu musí byť teda vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Exekučné konanie, ako druhá samostatná fáza civilného procesu je upravená v Exekučnom poriadku. Nesprávnym úradným postupom je porušenie pravidiel upravených v Exekučnom poriadku, avšak štát zodpovedá za škodu len ak je daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, teda, ak je doložené, že nebyť škodovej udalosti nedošlo by ku škode. Nesprávny postup súdu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v prípade, keď nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote podľa § 41 ods. 2, písm. d) s poukazom na ustanovenie § 44 ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010 do 31.05.2011, samotné nedodržanie lehoty stanovenej v Exekučnom poriadku neznamená automatické prietahy v konaní. Exekučným titulom boli rozsudky stáleho rozhodcovského súdu. Súd musel preskúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul. V jednotlivých exekučných konaniach objektívne posudzoval zákonnosť exekúcie, musel skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola v každom jednotlivom prípade uzavretá platne. Skúmanie rozhodcovských rozsudkov si vyžadovalo osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že sa týkali právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučných konaní bola primeraná náročnosti veci. Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhrade škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd Slovenskej republiky.

Podľa názoru súdu žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa Zák.č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup svojho, alebo iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z.z. a to nezákonné rozhodnutie, resp. neprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení, alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní po zamietnutí návrhu na vykonanie poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. v znení zákona č. 412/2012 Z.z., kde je explicitne uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavovania sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zák.č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňujú.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenia § 17 ods. 3 Zák.č. 514/2003 Z.z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietaných konaniach došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik, ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle Zák.č. 514/2003 Z.z. žalobu, ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod sp.zn. 6C/184/2012, 6C/187/2012, 6C/188/2012, 6C/189/2012, 6C/193/2012, 6C/194/2012, 6C/195/2012, 8C/138/2012, 12C/134/2012, 12C/190/2012 zo dňa 30.04.2013 súd spojil konania na spoločné konania, s tým, že tieto sa ďalej viedli pod sp. zn. 6C/184/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov v konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 1250,00 eura a nemajetkovej ujmy vo výške 4565,00 eura zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania sa zakladá na ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle ktorého súd náhradu trov konania prizná úspešnému účastníkovi proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorý si v lehote určenej v § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil žiadne trovy konania a ani zo spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.